

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 57

Rozeslána dne 9. srpna 1991

Cena Kčs 6,-

OBSAH:

308. Zákon o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností
 309. Zákon o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší)
 310. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 123/1965 Sb., o Československé tiskové kanceláři
 311. Zákon České národní rady o státní správě v odpadovém hospodářství
 312. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 232/1991 Sb., o podmínkách a způsobu navrácení majetkových práv vyplývajících ze zákona č. 173/1990 Sb., kterým se zrušuje zákon č. 68/1956 Sb., o organizaci tělesné výchovy, a kterým se upravují některé další vztahy týkající se dobrovolných tělovýchovných organizací
 313. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 594/1990 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1991
 314. Zákon České národní rady o zřízení Slezské univerzity, Jihočeské univerzity, Západočeské univerzity, Univerzity Jana Evangelisty Purkyně a Ostravské univerzity
- Opatření federálních orgánů a orgánů republik**
Uznesenie Predsedníctva Slovenskej narodnej rady k návrhu Slovenskej volebnej komisie na uskutočňovanie nových volieb do orgánov samosprávy obcí
-

308

ZÁKON

ze dne 4. července 1991

o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST DRUHÁ

CÍRKVE A NÁBOŽENSKÉ SPOLEČNOSTI

ČÁST PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Každý má právo svobodně projevat své náboženství nebo víru sám, nebo společně s jinými, soukromě nebo veřejně, bohoslužbou, vyučováním, náboženskými úkony nebo zachováváním obřadů. Každý má právo změnit své náboženství nebo víru anebo být bez náboženského vyznání.¹⁾

(2) Každý má právo svobodně šířit svou náboženskou víru nebo své přesvědčení být bez vyznání.

(3) Nikdo nesmí být nucen vyznávat jakoukoli náboženskou víru nebo nucen být bez vyznání.

(4) Věřícím je pro účely tohoto zákona každý, kdo vyznává náboženskou víru.

§ 2

(1) Vyznávání náboženské víry nesmí být důvodem k omezení ústavou zaručených práv a svobod občanů, zejména práva na vzdělání, volbu a výkon povolání a přístup k informacím.

(2) Věřící má právo slavit svátky a obřady podle požadavků vlastní náboženské víry, v souladu s obecně závaznými právními předpisy.²⁾

§ 3

O náboženské výchově dětí do dovršení 15 let jejich věku rozhodují jejich zákonní zástupci.³⁾

§ 4

(1) Církví nebo náboženskou společností se podle tohoto zákona rozumí dobrovolné sdružení osob stejné náboženské víry v organizaci s vlastní strukturou, orgány, vnitřními předpisy a obřady.

(2) Církve a náboženské společnosti působí na území České a Slovenské Federativní Republiky na základě registrace.

(3) Církve a náboženské společnosti jsou právními osobami; mohou se vzájemně sdružovat. Mohou vytvářet komunity, řády, společnosti a podobná sdružení.

(4) Stát uznává jako církve a náboženské společnosti pouze ty, které jsou registrovány podle tohoto zákona.

§ 5

(1) Věřící mají právo se sdružovat a tyto církve a náboženské společnosti zakládat, jakož i vstupovat do již existujících církví a náboženských společností, a podílet se na jejich životě, zejména:

- a) účastnit se náboženských úkonů;
- b) účastnit se bohoslužeb nebo jiných obřadů;
- c) v náboženském duchu být vychovávaní, popřípadě po splnění podmínek stanovených vnitřními předpisy církví a náboženských společností a obecně závaznými právními předpisy náboženství vyučovat;⁴⁾

¹⁾ Ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod.

²⁾ Zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 93/1951 Sb., o státních svátcích, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

- d) navazovat a udržovat náboženské styky i mezinárodně;
- e) vlastnit náboženskou literaturu v libovolném jazyce a za podmínek stanovených obecně závaznými právními předpisy ji šířit;
- f) volit si duchovní nebo řeholní stav a rozhodovat se pro život v komunitách, řádech a podobných společenstvích.

(2) Církve a náboženské společnosti spravují své záležitosti, zejména ustavují své orgány, ustanovují své duchovní a zřizují řeholní a jiné instituce nezávisle na státních orgánech.¹⁾

§ 6

(1) Církve a náboženské společnosti mohou k plnění svého poslání zejména:

- a) svobodně určovat své náboženské učení a obřady;
- b) vydávat vnitřní předpisy, pokud nejsou v rozporu s obecně závaznými právními předpisy;
- c) poskytovat duchovní a hmotné služby;
- d) vyučovat náboženství;
- e) vyučovat a vychovávat své duchovní i laické pracovníky ve vlastních školách a jiných zařízeních i na vysokých školách bohosloveckých a bohosloveckých fakultách za podmínek stanovených obecně závaznými právními předpisy;⁴⁾
- f) organizovat bez oznámení svá shromáždění;⁵⁾
- g) vlastnit movitý i nemovitý majetek a mít jiná majetková a nehmotná práva;
- h) zřizovat a provozovat účelová zařízení;
- i) provozovat tisk, nakladatelství, vydavatelství a tiskárny;
- j) zakládat a provozovat vlastní kulturní instituce a zařízení;
- k) zřizovat a provozovat vlastní zdravotnická zařízení a zařízení sociálních služeb a účastnit se na poskytování těchto služeb i ve státních zařízeních v souladu s obecně závaznými právními předpisy;
- l) vysílat své zástupce do zahraničí a přijímat zástupce církví a náboženských společností ze zahraničí.

(2) Výkon činností uvedených v odstavci 1 nesmí být v rozporu s ústavou, nesmí ohrožovat bezpečnost občanů a veřejný pořádek, zdraví a mravnost nebo práva a svobody druhých, nezávislost a územní celistvost státu.

§ 7

(1) Osoby vykonávající duchovenskou činnost ji vykonávají z pověření církví a náboženských společností, podle jejich vnitřních předpisů a obecně závazných právních předpisů.⁶⁾

(2) Církve a náboženské společnosti posuzují způsobilost osob k výkonu duchovenské činnosti a podle toho určují jejich zařazení.

(3) Církve a náboženské společnosti podle svých vnitřních předpisů ustanovují osoby vykonávající duchovenskou činnost a učitele náboženství do funkce, popřípadě též pro určitý územní obvod.

§ 8

Stát uznává povinnost mlčenlivosti osob pověřených vykonávat duchovenskou činnost.

§ 9

(1) Pověřené osoby vykonávající duchovenskou činnost mají právo vstupu do veřejných zařízení sociální péče a zdravotnických zařízení a dětských domovů, dále mají právo vstupu do ubytovacích objektů vojenských útvarů, do míst, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení a ochranná výchova.

(2) Církve a náboženské společnosti dohodnou s těmito zařízeními a útvary pravidla vstupu do jejich objektů a výkonu náboženských úkonů v nich, pokud postup není upraven jinými obecně závaznými právními předpisy.

(3) V těchto zařízeních a útvarech má každý právo, zejména v případech ohrožení života a zdraví, na poskytnutí duchovní služby zpravidla duchovním podle vlastní volby. Dále má právo mít u sebe duchovní a náboženskou literaturu podle vlastní volby.

⁵⁾ § 4 odst. 1 zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromáždovacím.

⁶⁾ Zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST TŘETÍ

REGISTRACE CÍRKVÍ A NÁBOŽENSKÝCH SPOLEČNOSTÍ

§ 10

(1) Církev a náboženské společnosti registruje příslušný ústřední orgán státní správy České republiky nebo Slovenské republiky, na jejímž území církev nebo náboženská společnost hodlá vyvíjet činnost (dále jen „registrující orgán“).

(2) Návrh na registraci podává nejméně tříčlenný přípravný orgán církve nebo náboženské společnosti, jehož členy musí být osoby zletilé. Návrh podepíše všichni členové přípravného orgánu a uvedou svoje jména a příjmení, rodná čísla a bydliště. Dále uvedou, kdo z členů přípravného orgánu je zmocněncem, který je oprávněn jednat jejich jménem.

§ 11

Návrh na registraci církve nebo náboženské společnosti může být podán, prokáže-li se, že se k němu hlásí nejméně tolik zletilých osob, kolik stanoví obecně závazný právní předpis České republiky a Slovenské republiky.

§ 12

Návrh na registraci obsahuje:

- a) název a sídlo církve nebo náboženské společnosti;
- b) jména, příjmení, adresy, podpisy a rodná čísla členů přípravného orgánu;
- c) základní charakteristiku zakládané církve nebo náboženské společnosti, její učení, poslání a území, na němž hodlá působit;
- d) podpisy zletilých osob hlásících se k církvi nebo náboženské společnosti ve stanoveném počtu (§ 11), s uvedením jejich jmen, příjmení, adres a rodných čísel;
- e) prohlášení, že církev nebo náboženská společnost bude plně respektovat zákony a obecně závazné právní předpisy a bude tolerantní k ostatním církvím a náboženským společnostem a osobám bez vyznání.

§ 13

(1) K návrhu na registraci se přikládá základní dokument zakládané církve nebo náboženské společnosti (statut, řád, stanovy apod.), z kterého musí být patrné:

- a) název a sídlo ústředí církve nebo náboženské společnosti;

- b) orgány a útvary, způsob jejich ustavování a oprávnění;
- c) způsob ustanovování osob vykonávajících duchovenskou činnost a jejich odvolávání;
- d) základní články víry;
- e) zásady hospodaření, včetně způsobu určení likvidátora pro případ majetkového vypořádání při zániku církve nebo náboženské společnosti;
- f) způsob schvalování základního dokumentu a jeho změn;
- g) útvary, které mají právní subjektivitu a v jakém rozsahu a kdo je oprávněn jejich jménem jednat.

(2) Název církve nebo náboženské společnosti se musí lišit od názvu právnické osoby, která již vyvíjí činnost na území České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 14

(1) Neobsahuje-li návrh na registraci všechny skutečnosti uvedené v § 12 a 13 zákona, registrující orgán určí lhůtu pro doplnění údajů v trvání alespoň jednoho měsíce ode dne doručení výzvy registrujícího orgánu.

(2) Výzva se doručuje do rukou zmocněnce přípravného orgánu.

(3) Nedoplní-li navrhovatel údaje ve stanovené lhůtě, registrující orgán řízení zastaví.

§ 15

Registrující orgán přezkoumá, zda založení a činnost církve nebo náboženské společnosti není v rozporu s tímto zákonem a ostatními zákony, ochranou bezpečnosti občanů a veřejného pořádku, zdraví a mravnosti, zásadami lidskosti a snášenlivosti, nebo zda nejsou ohrožena práva jiných právnických osob a občanů.

§ 16

(1) Jsou-li splněny podmínky uvedené v § 15 zákona, registrující orgán rozhodne o tom, že se církev nebo náboženská společnost registruje.

(2) Nejsou-li splněny tyto podmínky, registrující orgán registraci odmítne.

(3) Rozhodnutí o registraci nebo odmítnutí registrace se doručuje zmocněnci přípravného orgánu.

§ 17

Přípravný orgán může do 60 dnů ode dne doručení rozhodnutí o odmítnutí registrace podat návrh na

přezkoumání rozhodnutí nejvyššímu soudu republiky.⁷⁾

§ 18

(1) Registrace je též třeba ke změnám údajů uvedených v § 12 a 13 zákona. Návrh na registraci těchto změn podává příslušný orgán církve nebo náboženské společnosti registrujícímu orgánu do 30 dnů ode dne schválení změny orgánem církve nebo náboženské společnosti.

(2) Ustanovení § 14 až 17 zákona platí pro registraci změn obdobně.

§ 19

(1) Registrující orgán vede evidenci všech právnických osob podle tohoto zákona, včetně těch, které odvozují svou právní subjektivitu od církví a náboženských společností, pokud nepodléhají jiné evidenci či registraci a upraví její podmínky.

(2) Založení církve nebo náboženské společnosti anebo její zánik registrující orgán oznámí statistickým úřadům republik.

§ 20

(1) Jedná-li církev nebo náboženská společnost v rozporu s tímto zákonem nebo podmínkami registrace, provede registrující orgán řízení o zrušení registrace.

(2) Církev nebo náboženská společnost může požádat nejvyšší soud republiky o přezkoumání rozhodnutí o zrušení registrace.

§ 21

Pro řízení podle tohoto zákona platí obecné předpisy o správním řízení,⁸⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ ZÁVĚREČNÁ

§ 22

(1) Církve a náboženské společnosti, které ke dni účinnosti tohoto zákona vyvíjely svou činnost ze zákona nebo na základě státního souhlasu, se považují za registrované podle tohoto zákona; jejich seznam je uveden v příloze tohoto zákona, která tvoří jeho součást.

(2) Tyto církve a náboženské společnosti ve lhůtě šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona sdělí registrujícímu orgánu údaje podle § 13 zákona.

§ 23

Zákony národních rad určí registrující orgány podle § 10 zákona, počet osob přihlášených k církvi nebo náboženské společnosti podle § 11 zákona a způsob oznamování vzniku a zániku církví a náboženských společností statistickým úřadům republik registrujícími orgány podle § 19 odst. 2 zákona.

§ 24

Zrušují se:

1. zákon č. 217/1949 Sb., kterým se zřizuje Státní úřad pro věci církevní;
2. vládní nařízení č. 228/1949 Sb., o působnosti a organizaci Státního úřadu pro věci církevní, ve znění pozdějších úprav.

§ 25

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

⁷⁾ § 244 až 250 zákona č. 99/1963 Sb., o občanském soudním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

Příloha k zákonu č. 308/1991 Sb.

Seznam církví a náboženských společností, které ze zákona nebo na základě souhlasu státu působí na území České republiky (§ 22):

1. Apoštolská církev v České republice
2. Bratrská jednota baptistů
3. Církev adventistů sedmého dne
4. Církev bratrská
5. Církev československá husitská
6. Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů
7. Církev řeckokatolická
8. Církev římskokatolická
9. Českobratrská církev evangelická
10. Evangelická církev metodistická
11. Federace židovských obcí v České republice
12. Jednota bratrská
13. Křesťanské sbory
14. Náboženská společnost československých unitářů
15. Novoapoštolská církev
16. Pravoslavná církev československá
17. Slezská církev evangelická ausburgského vyznání
18. Starokatolická církev v ČSFR

19. Slovenská evangelická církev ausburgského vyznání v ČSFR

Seznam církví a náboženských společností, které ze zákona nebo na základě souhlasu státu působí na území Slovenské republiky (§ 22):

1. Apoštolská církev na Slovensku
2. Bratrská jednota baptistů
3. Církev adventistů sedmého dne
4. Církev bratrská na Slovensku
5. Církev československá husitská
6. Evangelická církev metodistická
7. Křesťanské sbory
8. Pravoslavná církev
9. Reformovaná křesťanská církev na Slovensku
10. Řeckokatolická církev
12. Římskokatolická církev
12. Slovenská evangelická církev ausburgského vyznání v ČSFR
13. Židovské náboženské obce
14. Starokatolická církev v ČSFR

309

ZÁKON

ze dne 9. července 1991

o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší)

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje práva a povinnosti právnických a fyzických osob při ochraně vnějšího ovzduší (dále jen „ovzduší“) před vnašením znečišťujících látek lidskou činností a způsob omezování příčin a zmírňování následků znečišťování.

§ 2

Znečišťující látky

Znečišťujícími látkami pro účely tohoto zákona jsou tuhé, kapalné a plynné látky, které přímo anebo po chemické nebo fyzikální změně v ovzduší nebo po spolupůsobení s jinou látkou nepříznivě ovlivňují ovzduší a tím ohrožují a poškozují zdraví lidí nebo ostatních organismů, zhoršují jejich životní prostředí, nadměrně je obtěžují nebo poškozují majetek.

§ 3

Zdroje znečišťování

Zdroji znečišťování ovzduší (dále jen „zdroje znečišťování“) podle tohoto zákona se rozumějí

- technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv o tepelném výkonu vyšším než 5 MW a zařízení zvláště závažných technologických procesů (dále jen „velké zdroje znečišťování“),
- technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv o tepelném výkonu od 0,2 do 5 MW, zařízení závažných technologických procesů, jakož i uhelné lomy a obdobné plochy

- s možností hoření, zapaření nebo úletu znečišťujících látek (dále jen „střední zdroje znečišťování“),
- technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv o tepelném výkonu nižším než 0,2 MW s výjimkou lokálních topenišť v bytech v obytných domech a ve stavbách pro individuální rekreaci,¹⁾ zařízení technologických výrobní nespádajících do kategorie velkých a středních zdrojů, skládky paliv, surovin, zachycených exhalátů, tuhého komunálního odpadu a jiné stavby, zařízení a činnosti výrazně znečišťující ovzduší (dále jen „malé zdroje znečišťování“),
- pohyblivá zařízení se spalovacími nebo jinými motory, která znečišťují ovzduší, zejména silniční motorová vozidla, železniční kolejová vozidla, plavidla a letadla (dále jen „mobilní zdroje znečišťování“); podrobnosti stanoví zvláštní předpis.

§ 4

Pro účely tohoto zákona je

- provizorem zdroje znečišťování právnická nebo fyzická osoba, která má právo nebo faktickou možnost provozovat tento zdroj,
- investorem zdroje znečišťování právnická nebo fyzická osoba, z jejichž prostředků se výstavba tohoto zdroje financuje,
- projektantem zdroje znečišťování právnická nebo fyzická osoba oprávněná k projektové činnosti podle zvláštních předpisů,²⁾ která tento zdroj projektuje,
- výrobce právnická nebo fyzická osoba, která vyrábí zařízení, materiály nebo výrobky, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší,
- dovozcem právnická nebo fyzická osoba, která

¹⁾ Např. zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 41/1964 Sb., o hospodaření s byty, vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 83/1976 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

²⁾ § 43 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb., Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 43/1990 Sb., o projektové přípravě staveb. Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 186/1990 Sb., o oprávnění k projektové činnosti.

dovází zařízení nebo výrobky pro vnitřní trh, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší.

§ 5

Limity znečišťování

(1) Emisní limit je nejvýše přípustné množství znečišťující látky vypouštěné do ovzduší ze zdroje znečišťování vyjádřené jako hmotnostní koncentrace znečišťující látky v odpadních plynech nebo hmotnostní tok znečišťující látky za jednotku času nebo hmotnostní množství znečišťující látky vztahované na jednotku produkce nebo stupeň znečišťování ovzduší tímto zdrojem způsobovaný (tmavost kouře).

(2) Imisní limit je nejvýše přípustná hmotnostní koncentrace znečišťující látky obsažená v ovzduší.

(3) Depoziční limit je nejvýše přípustné množství znečišťující látky usazené po dopadu na jednotku plochy zemského povrchu za jednotku času.

(4) Seznam znečišťujících látek, kategorizaci zdrojů znečišťování a limity znečišťování dohodnuté s příslušnými ústředními orgány státní správy pro životní prostředí vyhlásí Federální výbor pro životní prostředí jako opatření ve Sbírce zákonů.³⁾ Orgány státní správy republik určené zákony České národní rady a Slovenské národní rady mohou

- a) rozšířit seznam kategorizace zdrojů znečišťování, znečišťujících látek a stanovit jejich limity,
- b) limity znečišťování zpřísnit.

(5) Opatřením Federálního výboru pro životní prostředí se stanoví zejména limity, které vyplývají z mezinárodních smluv, jimiž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

ČÁST DRUHÁ POVINNOSTI PRÁVNICKÝCH A FYZICKÝCH OSOB

§ 6

Všeobecné povinnosti

(1) Při výrobě, dovozu, přepravě a prodeji zařízení, výrobků a materiálů, které při užívání, ve spotřebě nebo při ukládání znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší, je každý výrobce, dovozce, přepravce a prodávající povinen volit takové řešení, které zajišťuje ochranu ovzduší.

(2) Výrobci a dovozci jsou povinni vyrábět a dovážet pro vnitřní trh pouze takové mobilní zdroje, které splňují podmínky pro provoz a emisní limity. Mobilní zdroje se spalovacími motory podléhají pravidelným kontrolám množství vypouštěných znečišťujících látek. Podmínky pravidelných kontrol stanoví zvláštní předpisy.

(3) V zařízeních ke spalování paliv se nesmí spalovat jiná paliva, než určená výrobcem zařízení, popřípadě uvedená v souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdrojů znečišťování (§ 7 odst. 2).

(4) Při výstavbě nových zařízení, která mohou být zdrojem znečišťování ovzduší, nebo při modernizaci stávajících zařízení, musí být voleny nejlepší dostupné technologie s přihlédnutím k přiměřenosti výdajů na jejich pořízení a činěna opatření k postupnému snižování emisí.

§ 7

Povinnosti provozovatelů velkých a středních zdrojů znečišťování

(1) Provozovatelé velkých a středních zdrojů znečišťování jsou povinni

- a) uvádět do provozu a provozovat zdroje znečišťování v souladu s technickými podmínkami provozu zařízení a v souladu s podmínkami stanovenými orgánem ochrany ovzduší podle § 11 odst. 1,
- b) dodržovat stanovené emisní limity (§ 5 odst. 4),
- c) plnit pokyny orgánů ochrany ovzduší ke zjednaní nápravy (§ 12 odst. 1),
- d) vést vlastní provozní evidenci o zdrojích a zjišťovat množství vypouštěných znečišťujících látek způsobem stanoveným zvláštním předpisem,
- e) poskytovat příslušným orgánům ochrany ovzduší údaje stanovené právním předpisem a další údaje potřebné ke zjištění stavu ovzduší,
- f) bezodkladně odstraňovat v provozu zdrojů znečišťování nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší a činit včas potřebná opatření k předcházení havárií,
- g) vypracovat pro účely regulace emisí za situací uvedených v § 16 regulační řády pro provoz zdrojů znečišťování,

³⁾ Zákon č. 131/1989 Sb., o Sbírce zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- h) při vážném a bezprostředním ohrožení nebo zhoršení kvality ovzduší bezodkladně zastavit nebo omezit provoz zdroje znečišťování, jeho části nebo jinou činnost, která je příčinou ohrožení nebo zhoršení kvality ovzduší, a plnit pokyny orgánu ochrany ovzduší ke zjednání nápravy (§ 12 odst. 1); současně vhodným způsobem informovat veřejnost,
- i) zajistit technické prostředky pro monitorování emisí látek znečišťujících ovzduší, stanoví-li tak zvláštní předpis,
- j) umožnit pracovníkům orgánů ochrany ovzduší nebo těmito orgány pověřeným osobám přístup ke zdrojům znečišťování za účelem zjištění množství znečišťujících látek a kontroly zdroje znečišťování a jeho provozu,
- k) informovat veřejnost o znečištění ovzduší ze zdroje znečišťování a o opatřeních prováděných k omezení tohoto znečištění.

(2) Provozovatelé velkých zdrojů znečišťování jsou povinni vypracovat, jako závaznou součást místních provozních předpisů, soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdrojů znečišťování, včetně opatření ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijních stavů v souladu s podmínkami ochrany ovzduší a předkládat jejich návrhy i změny ke schválení orgánu ochrany ovzduší (§ 11 odst. 1).

§ 8

Povinnosti provozovatelů malých zdrojů znečišťování

Provozovatelé malých zdrojů znečišťování jsou povinni:

- a) uvádět do provozu a provozovat zdroje znečišťování v souladu s podmínkami pro provoz těchto zařízení, které stanoví výrobci nebo orgány ochrany ovzduší, pokud příslušné podmínky stanovené pro provoz těchto zařízení výrobci,
- b) umožnit pracovníkům orgánů ochrany ovzduší nebo těmito orgány pověřeným osobám přístup ke zdrojům znečišťování za účelem zjištění množství znečišťujících látek a kontroly zdroje znečišťování a jeho provozu a předkládat jim k tomu potřebné podklady; podrobnosti o zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek ze zdroje znečišťování a stupně znečišťování ovzduší stanoví zvláštní předpisy.

§ 9

Povinnosti provozovatelů mobilních zdrojů znečišťování

(1) Provozovatelé mobilních zdrojů znečišťování jsou povinni provozovat a udržovat tyto zdroje v souladu s podmínkami stanovenými výrobcí těchto zařízení a v souladu s emisními limity.

(2) Provozovatelé mobilních zdrojů jsou povinni umožnit na vyzvání orgánu ochrany ovzduší kontrolu množství vypouštěných znečišťujících látek; podrobnosti stanoví zvláštní předpisy.

(3) V oblastech vyžadujících zvláštní ochranu ovzduší se u provozovatelů mobilních zdrojů, nesplňujících přísněné emisní limity výfukových plynů, uplatňují zvláštní režimy (§ 15).

§ 10

Orgány ochrany ovzduší

Orgány ochrany ovzduší se rozumějí orgány, u nichž působnost k výkonu státní správy na tomto úseku stanoví zákony České národní rady a Slovenské národní rady.

§ 11

Souhlas orgánu ochrany ovzduší

(1) Souhlas orgánu státní správy ochrany ovzduší České republiky nebo Slovenské republiky (dále jen „orgán ochrany ovzduší“) obsahující podmínky ochrany ovzduší se vyžaduje

- a) k umístování a povolování staveb velkých a středních zdrojů znečišťování včetně jejich změn a k jejich uvedení do provozu,
- b) k návrhům typových podkladů a vzorových projektů staveb zdrojů znečišťování,
- c) k projektům na zavedení nových výrobních technologií u velkých a středních zdrojů znečišťování,
- d) k návrhům a změnám československých technických norem, jejichž uplatňování se dotýká ochrany ovzduší, a ke schvalování výjimek z jejich závaznosti, pokud udělení výjimky zvláštní zákon⁴⁾ připouští,
- e) k návrhům územně plánovací dokumentace,
- f) k umístování a povolování staveb malých zdrojů znečišťování, jejichž dokumentace nebyla schválena jako typový podklad nebo vzorový projekt,

⁴⁾ Zákon č. 142/1991 Sb., o československých technických normách.

- g) ke změnám používaných paliv a surovin a ke změnám využívání technologických zařízení velkých a středních zdrojů znečišťování,
- h) k výrobě, dovozu a přepravě zařízení, materiálů a výrobků, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší,
- i) k vydání a změnám souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření podle § 7 odst. 2.

(2) Návrhy, projekty, opatření a žádosti s dopadem na ovzduší (dále jen „žádosti“) o souhlas podle odstavce 1 předkládají podle povahy věci provozovatelé, investoři, projektanti, výrobci nebo dovozci příslušnému orgánu ochrany ovzduší. Žádosti musí obsahovat zdůvodnění řešení nejvýhodnějšího z hlediska ochrany ovzduší (§ 6 odst. 4) a v případech uvedených v odstavci 1 písm. a), c), f), g), h) odborný posudek.

(3) K podávání odborných posudků podle odstavce 2 je třeba odborné způsobilosti ověřené orgánem ochrany ovzduší. Podmínky pro ověřování odborné způsobilosti stanoví zvláštní předpisy.

Oprávnění a povinnosti orgánu ochrany ovzduší

§ 12

(1) Provozovateli velkého, středního nebo malého zdroje znečišťování, který neplní povinnosti stanovené tímto zákonem a dalšími obecně závaznými právními předpisy, upravujícími povinnosti při ochraně ovzduší, orgán ochrany ovzduší uloží zjednání nápravy.

(2) Orgán ochrany ovzduší nařídí omezení nebo zastavení provozu zdroje znečišťování pokud provozovatel velkého nebo středního zdroje znečišťování

- a) nesplní při vážném a bezprostředním ohrožení nebo poškození kvality ovzduší povinnosti podle § 7 odst. 1 písm. h),
- b) překračuje emisní limit a nezjednal nápravu uloženou orgány ochrany ovzduší k odstranění znečišťování ovzduší podle odstavce 1 nebo podle § 7 odst. 1 písm. b) a c),
- c) opětovně poruší povinnosti za jejichž porušení mu již byla uložena pokuta podle § 18 odst. 7.

(3) Orgán ochrany ovzduší nařídí omezení nebo zastavení provozu zdroje znečišťování při vyhlášení varovného a regulačního opatření podle § 16 odst. 2.

§ 13

Orgány ochrany ovzduší jsou povinny zpřístupňovat včasné a úplné informace o kvalitě ovzduší a podílu jednotlivých zdrojů na jeho znečišťování. Vždy jsou povinny informovat veřejnost v případě smogové situace (§ 16).

Úroveň znečišťování

§ 14

Přípustná úroveň znečišťování ovzduší

(1) Přípustnou úroveň znečišťování ovzduší určují emisní, imisní a depoziční limity pro jednotlivé znečišťující látky.

(2) Emisní limity (§ 5 odst. 4) stanovené pro nové zdroje znečišťování musí dosahovat hodnoty odpovídající nejlepším dosažitelným prostředkům (§ 6 odst. 4).

(3) Emisní limity stanovené pro stávající zdroje znečišťování vycházejí z minima dosažitelných emisí na daných technických zařízeních při správně vedené technologii. Pro tyto zdroje orgány ochrany ovzduší současně stanoví i dobu, během které musí být dosažena hodnota emisního limitu, stanoveného pro nové zdroje znečišťování; tato doba musí být stanovena s ohledem na používané technologie a nesmí být delší než 5 let. Podrobnosti stanoví zvláštní předpis.

(4) Pro účely smogových varovných a regulačních systémů pro dobu nepříznivých meteorologických podmínek a zvýšeného znečištění ovzduší stanoví orgány státní správy republik určené zákony České národní rady a Slovenské národní rady zvláštní imisní limity [§ 5 odst. 4 písm. b)].

(5) Kontrolu dodržování emisních, imisních a depozičních limitů a tmavosti kouře upraví zákony České národní rady a Slovenské národní rady.

§ 15

Zvláštní ochrana ovzduší

Zvláštní předpisy vymezí oblasti vyžadující zvláštní ochranu ovzduší a upraví opatření k omezení znečišťování ovzduší; těmito předpisy může být pro příslušné oblasti zřízen též smogový varovný a regulační systém pro ochranu před silně znečištěným ovzduším (dále jen „smogový regulační systém“) a stanoven režim jeho provozování.

§ 16

Smogová situace

(1) Smogová situace je mimořádně znečištěné ovzduší, kdy úroveň znečištění překročí zvláštní imisní limit (§ 14 odst. 4).

(2) Nastane-li smogová situace, vyhlásí okamžitě orgán ochrany ovzduší varovná a regulační opatření k omezení emisí ze zdrojů znečišťování, které se na znečišťování ovzduší rozhodujícím způsobem podílejí. Tato opatření se uplatňují po celou dobu trvání smogové situace.

(3) Zákony České národní rady a Slovenské národní rady upraví způsob informování veřejnosti v případě smogové situace (odstavec 1).

ČÁST TŘETÍ POPLATKY A POKUTY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

§ 17

Poplatky

Za znečišťování ovzduší jsou povinni provozovatelé zdrojů znečišťování platit poplatky podle množství a druhu vypouštěných znečišťujících látek. Výši poplatků, jejich výpočet a způsob placení stanoví zákony České národní rady a Slovenské národní rady.

§ 18

Pokuty právníkům a fyzickým osobám oprávněným k podnikání

(1) Pokutu ve výši od 30 000 do 10 000 000 Kčs orgán ochrany ovzduší uloží provozovateli velkého zdroje znečišťování, poruší-li povinnosti stanovené v § 6 odst. 3, § 7 odst. 1 písm. a), b), c), d), f), h), i) a § 7 odst. 2.

(2) Pokutu ve výši od 10 000 do 1 000 000 Kčs orgán ochrany ovzduší uloží

- a) provozovateli velkého zdroje znečišťování, který nesplnil včas nebo vůbec povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. e), g), j), k),
- b) výrobci nebo dovozci mobilních zdrojů za porušení povinností stanovených v § 6 odst. 2.

(3) Pokutu ve výši od 5000 do 1 000 000 Kčs orgán ochrany ovzduší uloží provozovateli středního zdroje znečišťování, poruší-li povinnosti stanovené v § 6 odst. 3 a § 7 odst. 1.

(4) Pokutu ve výši od 500 do 100 000 Kčs orgán ochrany ovzduší uloží provozovateli zdroje znečišťování, poruší-li povinnosti stanovené v § 6 odst. 3, § 8 a § 11 odst. 2.

(5) Pokutu ve výši od 5000 do 5 000 000 Kčs orgán ochrany ovzduší uloží provozovateli zdroje znečišťování, který nesplnil opatření orgánu ochrany ovzduší vyplývající ze smogového regulačního systému (§ 16 odst. 2).

(6) Pokutu ve výši od 10 000 do 10 000 000 Kčs orgán ochrany ovzduší uloží provozovateli velkého nebo středního zdroje znečišťování, který

- a) porušil povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. b),
- b) nezjednal nápravu uloženou orgánem ochrany ovzduší podle § 7 odst. 1 písm. c) a § 12 odst. 1.

(7) Dojde-li v době do uplynutí jednoho roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty k opětovnému porušení povinností, za které byla uložena pokuta podle odstavců 1 až 6, a provozovatel nesplnil ve lhůtě pokyny ke zjednání nápravy stanovené orgánem ochrany ovzduší podle tohoto zákona, orgán ochrany ovzduší uloží pokutu až do výše dvojnásobku částek stanovených v odstavcích 1 až 6 a může nařídít odstavení zdroje znečišťování nebo omezení jeho provozu.

(8) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy orgán ochrany ovzduší zjistil porušení povinností, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k překročení emisního limitu nebo porušení povinností došlo. Při stanovení výše pokuty přihlíží orgán ochrany ovzduší k množství a obsahu emitovaného znečištění ovzduší a závažnosti porušení povinností.

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 19

Rozsah údajů, které jsou provozovatelé zdrojů znečišťování povinni poskytovat Federálnímu statistickému úřadu, stanoví zvláštní předpis.

§ 20

Zákony České národní rady a Slovenské národní rady určí příslušný ústřední orgán státní správy republiky, který upraví zvláštním předpisem

- a) požadavky na vedení provozní evidence velkých a středních zdrojů znečišťování [§ 7 odst. 1 písm. d)],
- b) rozsah dalších údajů, které jsou provozovatelé zdrojů znečišťování povinni poskytovat orgánu ochrany ovzduší [§ 7 odst. 1 písm. e)],
- c) kvalifikační požadavky na pracovníky obsluhující velké a střední zdroje znečišťování,
- d) požadavky na kvalitu, způsob dodávky a prodej paliv,
- e) oblasti vyžadující zvláštní ochranu ovzduší a zvláštní opatření na omezení znečišťování ovzduší,
- f) zásady vytváření a provozu smogových regulačních systémů (§ 15),
- g) kvalifikační požadavky pro pracovníky provádějící kontrolu velkých, středních a malých zdrojů znečišťování podle § 7 a 8.

§ 21

Ochranu ovzduší související s provozem jaderných zařízení upravuje zvláštní předpis.

§ 22

Pokud není věc, která je předmětem souhlasu orgánu ochrany ovzduší podle tohoto zákona, součástí správního řízení vedeného jiným správním orgánem, vztahují se na vydání souhlasu předpisy o správním řízení,⁶⁾ s výjimkou souhlasu udělovaného podle § 11 odst. 1 písm. b), d) a e).

§ 23

Zrušuje se zákon č. 35/1967 Sb., o opatřeních proti znečištění ovzduší, ve znění zákona České národní rady č. 146/1971 Sb. a zákona Slovenské národní rady č. 159/1971 Sb.

§ 24

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

310

ZÁKON

ze dne 11. července 1991,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 123/1965 Sb., o Československé tiskové kanceláři

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 123/1965 Šb., o Československé tiskové kanceláři, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 ve větě první se slova „zpravodajským orgánem Československé socialistické republiky“ nahrazují slovy „tiskovou agenturou České a Slovenské Federativní Republiky“. Věta druhá se vypouští.

2. § 2 zní:

„§ 2

Československá tisková kancelář kromě jiných služeb tiskové agentury

- a) vydává v plném znění prohlášení ústředních státních orgánů České a Slovenské Federativní Republiky, pokud ji o to požádají,
- b) informuje o stanoviscích a ústních a písemných sděleních ústředních státních orgánů a jejich poradních orgánů, ústředních státních organizací a ústavních činitelů České a Slovenské Federativní Republiky, pokud ji o to požádají,
- c) informuje o stanoviscích a ústních a písemných sděleních státních orgánů České a Slovenské Federativní Republiky a jejich poradních orgánů na požádání příslušného ústředního státního orgánu a o stanoviscích a ústních a písemných sděleních orgánů státních organizací působících v České republice i Slovenské republice na požádání ústředního orgánu těchto organizací.“.

⁵⁾ Např. zákon č. 28/1984 Sb., o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení.

⁶⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

3. § 3 zní:

„§ 3

Československá tisková kancelář může vykonávat podnikatelskou činnost v České a Slovenské Federativní Republice i v zahraničí a zapisuje se pro tento účel do podnikového rejstříku; může zakládat obchodní společnosti a účastnit se podnikání obchodních společností.“

4. V § 4 odst. 1 se vypouštějí slova „samostatnou ústřední“. Za odstavec 1 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Za činnost Československé tiskové kanceláře uvedené v § 2 odpovídá vládě České a Slovenské Federativní Republiky generální ředitel, kterého jmenuje a odvolává vláda České a Slovenské Federativní Republiky.“

5. § 5 se vypouští.

6. Dosavadní text § 6 se označuje jako odstavec 1, slovo „ústředního“ se nahrazuje slovem „generálního“ a za slova „vydá vláda“ se doplňují slova „České a Slovenské Federativní Republiky v dohodě s vládou České republiky a vládou Slovenské republiky“.

Za nový odstavec 1 se vkládají nové odstavce 2 a 3, které zní:

„(2) Statut upraví vztahy Československé tiskové kanceláře ke státním orgánům České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky a vymezí vzájemnou působnost Československé tiskové kanceláře, Československé tiskové kanceláře České republiky a Československé tiskové kanceláře Slovenské republiky; upraví též složení a působnost kolegia Československé tiskové kanceláře a její ředitel-

ské rady, kterou tvoří generální ředitel Československé tiskové kanceláře, generální ředitel Československé tiskové kanceláře České republiky a generální ředitel Československé tiskové kanceláře Slovenské republiky.

(3) Působnost Československé tiskové kanceláře České republiky upraví zákon České národní rady. Působnost Československé tiskové kanceláře Slovenské republiky upraví zákon Slovenské národní rady.“

7. § 7 zní:

„§ 7

Československá tisková kancelář používá v České a Slovenské Federativní Republice i v zahraničí zkratky „ČSTK“.

Čl. II

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona o Československé tiskové kanceláři, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. III

Zrušuje se ustanovení § 5 zákonného opatření č. 1/1967 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, a to pokud jde o Československou tiskovou kancelář.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

311

ZÁKON

České národní rady

ze dne 8. července 1991

o státní správě v odpadovém hospodářství

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Státní správu v odpadovém hospodářství¹⁾ vykonávají

- a) ministerstvo životního prostředí České republiky,
- b) Česká inspekce životního prostředí,
- c) okresní úřady,
- d) orgány obce.

§ 2

Ministerstvo životního prostředí České republiky (dále jen „ministerstvo“)

- a) vykonává vrchní státní dozor v odpadovém hospodářství,
- b) stanoví program odpadového hospodářství České republiky,
- c) uděluje souhlas k dovozu odpadů určených ke zneškodnění, jejich přepravě a skladování,
- d) uděluje souhlas k dovozu odpadů pro jiné účely, než je jejich zneškodnění, včetně jejich využití jako druhotných surovin, k jejich přepravě a skladování,
- e) uděluje souhlas k vývozu nebezpečných odpadů,
- f) uděluje souhlas k tranzitní přepravě odpadů přes území České republiky,
- g) plní další úkoly jako ústřední orgán státní správy v odpadovém hospodářství.

§ 3

(1) Česká inspekce životního prostředí²⁾ (dále jen „inspekce“) kontroluje, jak jsou jinými orgány státní správy, právníky osobami a fyzickými osobami oprávněnými k podnikání³⁾ (dále jen „právníké a fyzické osoby“) dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkající se odpadového hospodářství.

(2) Inspekce ukládá právníkům a fyzickým osobám pokuty za porušení stanovených povinností⁴⁾ a současně stanoví podmínky a lhůtu pro zjednání nápravy.

(3) Inspekce spolupracuje s okresními úřady a s orgány obcí a poskytuje jim odbornou pomoc.

(4) Úkoly inspekce plní inspektoři. Inspektoři se prokazují průkazy inspekce.

§ 4

(1) Okresní úřad zpracovává program odpadového hospodářství ve svém územním obvodu.

(2) Okresní úřad schvaluje programy odpadového hospodářství původců odpadů.⁵⁾

(3) Okresní úřad vede evidenci hlášení

- a) právníkých a fyzických osob o vzniku, množství, charakteru a způsobu využití, popřípadě zneškodnění zvláštního odpadu,⁶⁾
- b) přepravců a dopravců o množství a druhu nebezpečného odpadu⁷⁾ a způsobu jeho přepravy,

¹⁾ § 2 odst. 5 zákona č. 238/1991 Sb., o odpadech.

²⁾ Zákon ČNR č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa.

³⁾ § 5 až 8 zákona č. 238/1991 Sb.

⁴⁾ § 11 a 12 zákona č. 238/1991 Sb.

⁵⁾ § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 238/1991 Sb.

⁶⁾ § 2 odst. 2 zákona č. 238/1991 Sb.

⁷⁾ § 2 odst. 3 zákona č. 238/1991 Sb.

- c) provozovatelů zařízení ke zneškodňování odpadů o množství, charakteru a způsobu zneškodnění nebezpečného odpadu.

§ 5

(1) Okresní úřad uděluje souhlas

- a) k provozování zařízení ke zneškodňování odpadů,
- b) k nakládání s nebezpečným odpadem,
- c) k vydání provozního řádu zařízení ke zneškodňování odpadů,
- d) k podnikání v oblasti nakládání s odpady.

(2) Okresní úřad odejme souhlas v případě, že

- a) provozovatel zařízení ke zneškodňování odpadů nebo technického zařízení není schopen zajistit podmínky ochrany životního prostředí stanovené v právních předpisech a technických normách a v určené lhůtě nedojde ke zjednání nápravy,
- b) souhlas je využíván nad stanovený rozsah nebo v rozporu s obecně závaznými právními předpisy,
- c) využíváním souhlasu došlo nebo by mohlo dojít k závažné ekologické újmě.⁸⁾

§ 6

(1) Okresní úřad dává vyjádření

- a) ke zřízení zařízení ke zneškodňování odpadů,
- b) při výstavbě dotýkající se odpadového hospodářství již ve stadiu zpracování zadání stavby nebo jeho změn,
- c) k připravovaným změnám výrobního procesu nebo výroby související se změnou nakládání s odpady.

(2) Okresní úřad seznamuje právníké a fyzické osoby na požádání s existencí a sídlem zařízení vhodných ke zneškodnění jimi vyprodukovaného odpadu.

§ 7

(1) Okresní úřad kontroluje, jak jsou právníkými a fyzickými osobami³⁾ dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkající se odpadového hospodářství.

(2) Okresní úřad je oprávněn uložit opatření k odstranění protiprávního stavu.⁹⁾

(3) Okresní úřad může v mimořádných případech, zejména je-li to nezbytné z hlediska péče o zdraví lidí

a životní prostředí, uložit provozovateli zařízení ke zneškodňování odpady povinnost zneškodnit odpad, pokud je to pro provozovatele technicky možné.

(4) Okresní úřad zakáže činnost, která způsobuje vznik odpadů, původci odpadů, který nemá zajištěno využití nebo zneškodnění odpadu, mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě.

(5) Okresní úřad zakáže provoz zařízení ke zneškodňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel zařízení právní předpisy týkající se odpadového hospodářství a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě.

(6) Okresní úřad ukládá právníkými a fyzickými osobám pokuty za porušení stanovených povinností⁴⁾ a současně stanoví podmínky a lhůtu pro zjednání nápravy.

§ 8

V hlavním městě Praze vykonává působnost okresního úřadu podle tohoto zákona Magistrátní úřad hlavního města Prahy.

§ 9

(1) Orgány obce se vyjadřují k návrhům programů odpadového hospodářství původců odpadů působících na území obce.

(2) Orgány obce mohou uložit pokutu ve výši od 10 000 do 300 000 Kčs právníké a fyzické osobě, která¹⁰⁾

- a) nemá zpracovaný program odpadového hospodářství, popřípadě tento program neplní,
- b) nezabezpečí shromažďování odpadů vytříděných podle druhů nebo je nezabezpečuje před znehodnocením, odcizením nebo jiným únikem,
- c) nemá zajištěné využití nebo zneškodňování odpadu.

(3) Orgány obce současně stanoví podmínky a lhůtu pro zjednání nápravy.

(4) Ustanovení odstavců 2 a 3 nelze použít, je-li původcem odpadu či provozovatelem zařízení ke zneškodňování odpadu obec sama.

§ 10

(1) Inspektoři a pověření pracovníci ostatních or-

⁸⁾ § 9 odst. 2 zákona č. 238/1991 Sb.

⁹⁾ § 4 odst. 4 písm. c) zákona č. 238/1991 Sb.

¹⁰⁾ § 11 odst. 1 písm. a) až c) zákona č. 238/1991 Sb.

gánů v odpadovém hospodářství jsou oprávněni při výkonu své činnosti

- a) v nezbytně nutném rozsahu vstupovat, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích objektů užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních předpisů.¹¹⁾ Za škodu přitom způsobenou odpovídá stát; této odpovědnosti se nemůže zprostit,
- b) požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly.

(2) Inspektoři a pověřeni pracovníci ostatních orgánů v odpadovém hospodářství jsou povinni:

- a) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících předmět hospodářského a služebního tajemství, o kterých se dověděli v souvislosti s výkonem své činnosti, zejména dbát, aby se tato tajemství nedostala do nepovolovaných rukou,
- b) před vstupem do cizích objektů informovat provozovatele.

§ 11

(1) Programy odpadového hospodářství obsahují způsoby předcházení a omezování vzniku odpadů a podmínky nakládání s nimi s cílem ochrany zdraví lidí a životního prostředí.

(2) Programy odpadového hospodářství zpracovávají původci odpadů, okresní úřady a ministerstvo.

(3) Podrobnosti o obsahu a rozsahu programů odpadového hospodářství a termínech jejich zpracování stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 12

(1) Pokutu⁴⁾ ukládá orgán státní správy, který jako první zahájil řízení. V případě, že bylo zahájeno řízení ve stejný den inspekcí, okresním úřadem nebo orgánem obce, provede řízení o uložení pokuty okresní úřad a v případech uvedených v § 9 odst. 2 orgány obce. O zahájení řízení o uložení pokuty se inspekce, okresní úřad a orgány obce vzájemně informují.

(2) O odvolání proti rozhodnutí inspekce nebo okresního úřadu o uložení pokuty rozhoduje ministerstvo. O odvolání proti rozhodnutí orgánů obce rozhoduje okresní úřad.

(3) Pokuty uložené inspekcí jsou z 50 % příjmem statního rozpočtu České republiky a z 50 % příjmem rozpočtu obce, v jejímž územním obvodu došlo k porušení povinnosti, za které byla pokuta uložena. Obec zajistí účelové využití tohoto příjmu k ochraně životního prostředí obce.

(4) Pokuty uložené okresním úřadem jsou příjmem rozpočtu okresního úřadu, který zajistí účelové využití tohoto příjmu v odpadovém hospodářství okresu.

(5) Pokuty uložené orgány obce jsou příjmem rozpočtu obce, která zajistí účelové využití tohoto příjmu k ochraně životního prostředí obce.

§ 13

(1) V případě veřejného zájmu rozhodne po projednání s dotčenou obcí o zřízení a umístění zařízení ke zneškodňování odpadů okresní úřad. Okresní úřad je povinen úplně, včas a veřejně informovat obyvatele a orgány dotčené obce o všech podmínkách umístění a zřízení takového zařízení.

(2) Při střetu zájmů okresních úřadů rozhodne o zřízení a umístění zařízení ministerstvo.

§ 14

Okresní úřad stanoví rozhodnutím na nezbytnou dobu zvláštní podmínky

- a) původcům, kteří po dni nabytí účinnosti tohoto zákona nemohou plnit stanovené povinnosti,¹²⁾
- b) provozovatelům zařízení ke zneškodňování odpadů, kteří po dni nabytí účinnosti tohoto zákona nemohou plnit stanovené povinnosti.¹³⁾

§ 15

Tímto zákonem není dotčena působnost orgánů hygienické služby a orgánů ochrany přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů.¹⁴⁾

§ 16

Zrušují se:

1. vyhláška ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 118/1971 Sb., o hospodaření sběrnými surovinami, ve znění vyhlášky č. 109/1974 Sb.,

¹¹⁾ Např. zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

¹²⁾ § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 238/1991 Sb.

¹³⁾ § 15 odst. 1 písm. b) zákona č. 238/1991 Sb.

¹⁴⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

- vyhlášky č. 137/1978 Sb. a vyhlášky č. 64/1988 Sb.,
2. směrnice ministerstva vnitra České socialistické republiky č. MH - 5/11 613/1989/82 o sběru druhotných surovin občany na základě osvědčení vy-

daného národním výborem (reg. v částce 6/1983 Sb.).

§ 17

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

312

ZÁKON

České národní rady

ze dne 8. července 1991,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 232/1991 Sb., o podmínkách a způsobu navrácení majetkových práv vyplývajících ze zákona č. 173/1990 Sb., kterým se zrušuje zákon č. 68/1956 Sb., o organizaci tělesné výchovy, a kterým se upravují některé další vztahy týkající se dobrovolných tělovýchovných organizací

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 232/1991 Sb., o podmínkách a způsobu navrácení majetkových práv vyplývajících ze zákona č. 173/1990 Sb., kterým se zrušuje zákon č. 68/1956 Sb., o organizaci tělesné výchovy, a kterým se upravují některé další vztahy týkající se dobrovolných tělovýchovných organizací, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 se na konci připojují slova „ve znění zákona č. 247/1991 Sb.“.

2. V § 1 odst. 2 se vypouští slovo „tělovýchovné“, za slovo „organizace“ se vkládají slova „jimž byla majetková práva odňata zákony č. 187/1949 Sb., č. 71/1952 Sb. a č. 68/1956 Sb. a“ a slova „30. června 1991“ se nahrazují slovy „31. prosince 1991“.

3. V § 2 odst. 1 se za slova „zákona č. 173/1990 Sb.“ vkládají slova „ve znění zákona č. 247/1991 Sb.“.

4. § 2 odst. 3 se vypouští.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

313

ZÁKON

České národní rady

ze dne 9. července 1991,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 594/1990 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1991

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 594/1990 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1991, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 se částka „182 609 900 000 Kčs“ nahrazuje částkou „227 020 300 000 Kčs“ a částka „181 509 900 000 Kčs“ částkou „225 920 300 000 Kčs“.

2. § 1 odst. 2 zní:

„(2) Ve státním rozpočtu republiky jsou obsaženy finanční vztahy k rozpočtům okresních úřadů pro vyrovnání rozpočtů okresních úřadů a rozpočtů obcí dotace celkem ve výši 62 166 100 000 Kčs, z toho účelové dotace ve výši 9 470 200 000 Kčs (příloha č. 2).“.

3. § 3 se vypouští.

4. Příloha č. 1 zní:

**Celkový přehled
státního rozpočtu České republiky**

PŘÍJMY	v tis. Kčs
Příjmy z hospodářství České republiky	174 560 302
v tom: z hospodářství	100 174 894
z vědy a techniky	337 262
z peněžních a technických služeb	7 146 134
ze společenských služeb a činností pro obyvatelstvo	4 884 012
z bezpečnosti a vězeňství	298 000
daň z obratu	61 720 000
Daně od obyvatelstva a poplatky	52 152 000
Ostatní příjmy	307 998
ÚHRN	227 020 300
VÝDAJE	v tis. Kčs
Výdaje ústředně řízených organizací	163 754 200
v tom: na hospodářství	33 942 328
na vědu a techniku	4 644 799
na peněžní a technické služby	5 463 269
na společenské služby a činnosti pro obyvatelstvo	111 561 562
na bezpečnost a vězeňství	5 821 000
na správu	2 321 242
Dotace do rozpočtů okresních úřadů a obcí	62 166 100
ÚHRN	225 920 300

5. Příloha č. 2 zní:

Vztah státního rozpočtu republiky k rozpočtům okresních úřadů pro vyrovnání rozpočtů okresních úřadů a obcí

v mil. Kčs

OKRES	Dotace celkem	z toho účelové dotace:	
		na jmenovité stavby	na dokončení KBV
Benešov	491,3		65,3
Beroun	329,4		8,5
Blansko	477,5		64,0
Brno-venkov	504,0		68,3
Bruntál	609,9		80,0
Břeclav	523,2	65,0	34,8
Česká Lípa	663,4		131,7
České Budějovice	976,3		181,0
Český Krumlov	358,8	4,0	30,9
Děčín	968,9	44,1	138,3
Domažlice	281,4		41,7
Frýdek-Místek	873,4		106,7
Havlíčkův Brod	397,5		40,3
Hodonín	630,0		50,9
Hradec Králové	817,4		97,3
Cheb	648,0		79,5
Chomutov	909,2	41,6	42,1
Chrudim	431,8		60,0
Jablonec nad Nisou	521,9	44,3	70,6
Jičín	339,9		26,0
Jihlava	649,7	62,0	50,0
Jindřichův Hradec	499,8		50,1
Karlovy Vary	800,5	78,0	82,5
Karviná-Nové Město	1 314,3	36,4	163,9
Kladno	701,0		92,9
Klatovy	458,8		60,0
Kolín	486,7		46,8
Kroměříž	591,2		70,7
Kutná Hora	426,4		25,0
Liberec	849,7		99,5
Litoměřice	709,2	69,3	44,9
Louny	531,3		61,9
Mělník	490,6		49,6
Mladá Boleslav	574,6		65,5
Most	968,9		97,5
Náchod	467,9		41,8
Nový Jičín	704,3		84,3
Nymburk	416,0		31,2
Olomouc	910,4		115,3
Opava	721,6		45,9
Pardubice	769,8		111,2
Pelhřimov	499,1		64,1
Písek	423,0		56,2
Plzeň-jih	243,0		23,4
Plzeň-sever	266,0		43,4
Prachatice	354,4	25,0	40,4
Praha-východ	386,0		33,9
Praha-západ	337,3		18,0

v mil. Kčs

OKRES	Dotace celkem	z toho účelové dotace:	
		na jmenovité stavby	na dokončení KBV
Prostějov	510,6	45,0	37,1
Přerov	634,1		56,4
Příbram	602,4		60,6
Rakovník	329,0		13,0
Rokycany	234,2		43,9
Rychnov nad Kněžnou	400,0		54,8
Semily	402,0	20,0	35,3
Sokolov	599,9	39,0	67,0
Strakonice	410,2		43,9
Svitavy	503,0		47,8
Šumperk	769,5		35,4
Tachov	319,1		60,6
Tábor	510,4		59,7
Teplice	1 099,9	66,2	157,5
Trutnov	664,8		90,1
Třebíč	539,2		61,4
Uherské Hradiště	617,7		77,3
Ústí nad Orlicí	540,1		57,0
Vsetín	683,1		61,0
Vyškov	377,8		46,9
Zlín	1 032,6	109,2	117,8
Znojmo	517,7		50,8
Žďár nad Sázavou	534,1		48,8
Ústí nad Labem	907,8		118,7
Brno - město	2 496,6	91,1	248,0
Ostrava - město	2 162,0		280,6
Plzeň - město	1 053,3		150,0
Magistrát hl. m. Prahy	13 469,2	1 388,0	1 872,8
Rezerva	941,1		
C e l k e m	62 166,1	2 228,2	7 242,0

6. Příloha č. 3 se vypouští.

Čl. II

Podíly na výnosu příjmů státního rozpočtu republiky v okresech, které okresní úřady přijaly podle § 3 zákona České národní rady č. 594/1990 Sb., se po-

važují za čerpání dotace vyplývající z čl. I bod 2 tohoto zákona.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

314

ZÁKON

České národní rady

ze dne 9. července 1991

o zřízení Slezské univerzity, Jihočeské univerzity, Západočeské univerzity, Univerzity Jana Evangelisty Purkyně a Ostravské univerzity

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 3

(1) Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích se slučuje s Pedagogickou fakultou v Českých Budějovicích.

(2) Z vysoké školy zemědělské v Praze se odděluje fakulta agronomická v Českých Budějovicích a slučuje se s Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích.

§ 4

Se Západočeskou univerzitou se slučují Vysoká škola strojní a elektrotechnická v Plzni a Pedagogická fakulta v Plzni.

§ 5

Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem se slučuje s Pedagogickou fakultou v Ústí nad Labem.

§ 6

Ostravská univerzita v Ostravě se slučuje s Pedagogickou fakultou v Ostravě.

§ 7

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 28. září 1991.

§ 1

Zřizuje se:

- a) vysoká škola s názvem Slezská univerzita, se sídlem v Opavě,
- b) vysoká škola s názvem Jihočeská univerzita, se sídlem v Českých Budějovicích,
- c) vysoká škola s názvem Západočeská univerzita, se sídlem v Plzni,
- d) vysoká škola s názvem Univerzita Jana Evangelisty Purkyně, se sídlem v Ústí nad Labem,
- e) vysoká škola s názvem Ostravská univerzita, se sídlem v Ostravě.

§ 2

Od Masarykovy univerzity v Brně se oddělují filozofická fakulta Masarykovy univerzity v Brně se sídlem v Opavě a obchodně podnikatelská fakulta Masarykovy univerzity v Brně se sídlem v Karvině a slučují se ve Slezskou univerzitu v Opavě.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

UZNESENIE

Predsedníctva Slovenskej národnej rady

z 9. júla 1991

k návrhu Slovenskej volebnej komisie na uskutočnenie nových volieb
do orgánov samosprávy obcí

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady

podľa § 48 zákona SNR č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí

- A. vyhlasuje nové voľby do orgánov samosprávy v obciach Slovenskej republiky uvedených v prílohe č. 1 k tomuto uzneseniu a v zmysle § 26 ods. 1 toho istého zákona určuje deň ich konania na sobotu 21. septembra 1991;
- B. schvaľuje skrátené lehoty pre nové voľby do orgánov samosprávy obcí 21. septembra 1991 uvedené v prílohe č. 2 k tomuto uzneseniu.

Príloha č. 1

Zoznam obcí
v Slovenskej republike, v ktorých sa majú vykonať nové voľby
do orgánov samosprávy obcí 21. septembra 1991

Okres	Obec	Volí sa	
DUNAJSKÁ STREDA	Horná Potôň	starosta	
	Štvrtok na Ostrove	starosta	
TRNAVA	Košolná	starosta	
BANSKÁ BYSTRICA	Turecká	starosta	zastupiteľstvo
	Dúbravica		
DOLNÝ KUBÍN	Sedliacka Dubová	starosta	
LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ	Turík	starosta	
	Vavrišovo	starosta	
LUČENEC	Ozdín	starosta	
	Trenč	starosta	zastupiteľstvo

MARTIN	Kláštor pod Znievom Trebostovo	starosta starosta	
POVAŽSKÁ BYSTRICA	Slopná	starosta	
RIMAVSKÁ SOBOTA	Rimavská Baňa	starosta	
VEĽKÝ KRTÍŠ	Seľany	starosta	
ŽIAR nad HRONOM	Lovčica–Trubín	starosta	
ROŽŇAVA	Hanková Honca Rákoš Silická Jablonica Slavec	starosta starosta starosta starosta	zastupiteľstvo zastupiteľstvo
SPIŠSKÁ NOVÁ VES	Harakovce Oľšavka	starosta starosta	zastupiteľstvo zastupiteľstvo
TREBIŠOV	Biel	starosta	

Príloha č. 2

**Skrátené lehoty
pre nové voľby do orgánov samosprávy obcí 21. septembra 1991**

Lehota	§ – ods.	Úloha	Zabezpečí	Termín
65 dní	9–3	Pri voľbách do obecného zastupiteľstva určenie voleb. obv. a počtu poslancov, ktorí sa majú zvoliť	obecné zastupit. (obvodný úrad)	18. 7. 1991
65 dní	9–3	Zverejnenie orgánov samosprávy obcí, ktoré sa majú zvoliť v nových voľbách	obecné zastupit. (obvodný úrad)	18. 7. 1991
40 dní	10–2	Určenie a zverejnenie volebných okrskov a volebných miestností	obecné zastupit. (obvodný úrad)	12. 8. 1991
25 dní	16–3 21–1,2	Podanie kandidátnych listín a návrhov nezávislých kandidátov	politické strany a nezávislí kandidáti	27. 8. 1991
25 dní	14–1	Delegovanie členov do miestnych volebných komisií	politické strany	27. 8. 1991
25 dní	15–1	Delegovanie členov do okrskových volebných komisií	politické strany	27. 8. 1991
17 dní	14–2	Zasadanie miestnej volebnej komisie	predseda MVK (obvodný úrad)	4. 9. 1991
17. dní	22–2 17–3	Zaregistrovanie kandidátov na starostu a na poslancov obecného zastupiteľstva	miestna volebná komisia	4. 9. 1991
16 dní	13–2	Zasadanie okresnej volebnej komisie	predseda OVK	5. 9. 1991

15 dní	18 a 23	Vyhlášení kandidatury a zadání tlače hlasovacích lístků	miestna volebná komisia	6. 9. 1991
15 dní	30-1	Začiatok volebnej agitácie	politické strany	6. 9. 1991
15 dní	7	Vyloženie zoznamov voličov	obecný úrad (obvodný úrad)	6. 9. 1991
15 dní	15-3	Zasadanie okrskovej volebnej komisie	predseda okr. voleb. komisie (obvodný úrad)	6. 9. 1991
10 dní	27	Informovanie voličov o čase a mieste konania volieb	obecný úrad (obvodný úrad)	11. 9. 1991
3 dni	20-5	Dodanie hlasovacích lístků voličom	obecný úrad (obvodný úrad)	18. 9. 1991
48 hodín		Ukončenie volebnej agitácie	politické strany	19. 9. 1991
	26-1	Volebný deň	okrsková volebná komisia	21. 9. 1991

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.